

BALFI HÍREK

BALF WOLFS

X. évfolyam 9. szám, 2009. szeptember

A tartalomból:
Új rovatunk: szimbólumok
A szüreti napok értékelése

2009.
szeptember 19.
KÁPOLNASZENTELÉS

beszámolónk a 2. oldalon

Részönkormányzati hírek

Sopron-Balf Településrészi Önkormányzata 2009. szept. 16-án 19 órai kezdettel tartotta rendes ülését. A testület két napirendi pontot tárgyalta és fogadta el az előterjesztést:

1. Előterjesztés Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzatának a fizető parkolás rendjéről szóló 42/2007. (XII. 22.) rendelete módosításáról (rendeletalkotás)
2. Tájékoztató Sopron Megyei Jogú Város Önkormányzatának 2009. I. félévi költségvetési gazdálkodásáról

Meghívó

A Balfi Kulturális Egyesület és a Településrészi Önkormányzat tisztelettel várja a balfiakat az október 23-i ünnepségre, melynek során emlékoszlopot adunk át a buszfordulónál, a parkban!

(Részletes program a plakátokon!)

KÁPOLNASZENTELES BALFON

Paul Szimák és neje az ünnepség után

Méltóságteljes, megható, igazán európai ünnepség és szentmise keretében szeptember 19-én szombaton délután dr. Pápai Lajos megyéspüspök szentelte fel a felújított Szent József kápolnát Balfon.

Az ünnepélyen és szertartáson a megyéspüspökön és kíséretén (itt kell megemlíteni, hogy római katolikus püspök emberemlékezet óta nem járt településünkön) megjelent és beszédet mondott Firtl Mátyás országgyűlési képviselő, a megyei közgyűlés alelnöke, dr. Fodor Tamás Sopron MJ. Város polgármestere, Németh Antal esperes

plébános, valamint osztrák részéről Eistenstadt polgármester asszonya, Andrea Fraunschiel, és Josef Priskovits, eistenstadti dómplébános. Az ünnepséget megtisztelte jelenlétével többek között Farkas Gábor, Sopron rendőrkapitánya, Kerekes Attila városi főmérnök, számos ismert soproni közéleti személyiség és természetesen Kocsis János, Sopron-Balf részönkormányzatának elnöke és a testület néhány tagja.

Paul Szimák és neje, valamint a Szimák család tagjai (akik Eistenstadtban élnek, és a közismert Wosinski család leszármazottai) jogos örömmel és büszkeséggel fogadták a gratulációkat és elismerést.

A kápolna 1773-ban épült, valóban egy kis ékszerdoboz. A fürdővel együtt a későbbiekben a Wosinski család tulajdonába került, a magyar állam pedig – mint gazdaságilag számára haszontalant – az államosításokat követően is magántulajdonban hagyta. Az ezredfordulóra a kápolna állapota meglehetősen leromlott. Paul Szimák úrnak és családjának számtalan jogi és egyéb nehézséget kellett legyőznie ahhoz, hogy saját költségén egyáltalán felújíthassa az épületet. De a kitartó munka, egyszerűség, áldozatvállalás eredményeként megvalósult. Köszönet érte Szimákéknak, hiszen településünk jelentős értékének sorsa megoldódott, az egyházközség tagjai és a látogatók most már méltó körülmények vehetnek részt a szertartásokon. (Utolsó, befejező ütemként a Dorfmeister-freskó felújítása következik a későbbiekben.)

A szentmisét és ünnepséget követően minden megjelent szeretetvendégségen –agapén – vehetett részt.

Külön kiemelt köszönet illeti Németh Antal esperes-plébános urat és a Csukovics családot, akik oroszlánrészt vállaltak az ünnepség szervezésében és lebonyolításában.

Mérlegben a XI. Balfi Szüreti Napok

Nagyon jó hangulatban telt idén is a sokak által várt rendezvény, mindent összevetve elmondhatjuk, hogy siker volt.

Ami elmondható a hangulatra, az eseményekre és arra, hogy az időjárás sem zavarta meg a programot, az már az anyagi oldalra korántsem igaz. Mindent egybevetve a bevételek **támogatásokkal együtt** néhány ezer forinttal haladták meg a kiadásokat, és azért – valljuk be férfiasan – egy ekkora volumenű rendezvény esetében a közel null-

szaldó igencsak szerény eredmény. Az okokat boncolgatva főként a pénteki roxüretet kell említenünk, melynek látogatottsága messze alulmaradt a tervezetthez képest a kitűnő reklám, médiaanyagok, és az első ízben biztosított kedvezményes jegyelővétel ellenére. A szervezőbizottságban (ami évente a részönkormányzat néhány tagjából, a Balf Alapítvány tagjaiból, a Balfi Kulturális Egyesület néhány tagjából, a Pro Kultúra balfi József A. Műv. Ház vezetéséből áll össze) sincs maradéktalan egyetértés évek óta a roxüret ügyében és a rendezvénysátor sportpályára történő kivitelében. Minden évben a péntek este termelte a veszteséget, így volt ez idén is – akár hoztunk (mint most), akár nem nagynevű, közismert sztárvendéget.

Számtalanszor ér vád bennünket azért is, mert úgymond elnéptelenedik a település a szüreti felvonulás két óráját követően, hiszen a programok színhelye, a sportpálya elég távol van a centrumtól, ezért aztán az itt maradó kiállítások, borospincék sem kapnak igazán szerepet, az itt élők és az idegenek közül nagyon sokan fel sem mennek.

Koncepcionális kérdések is felmerülnek ennek kapcsán: mi legyen a következőkben, hiszen az ügy láthatólag kezd „elfáradni”, ez idén elsősorban az újonnan készült madárijesztők és helyi felvonulók számán, ötletein látszott meg. Nagy kérdés, hogy a következőkben elmegyünk-e a könnyebb ellenállás irányába és közönséges, minden településen megtalálható „falunappá” silányítjuk ezt az eredetileg értékes, hagyományörző rendezvényt, (amilyen csak Balfon volt), a nagyobb bevétel reményében, vagy esetleg kisebb, szerényebb méretekben gondolkodva, de sokkal értékesebb és az arculatot, hangulatot, hagyományokat megőrző rendezvényt tervezzünk jövőre? Mint ezeken az oldalakon is leírtuk százszor: **várjuk mindenki véleményét, hozzászólását, akár szóban, akár írásban! De várjuk a szervezőbizottságba is azokat már decemberben, akik szeretnének részt venni a tevőlegesen munkában!** Hiszen évek óta egy maroknyi csapat végzi el a munka dandárját, így volt ez idén is: tevékenységük, erőfeszítésük minden tiszteletet megérdemel, köszönet érte.

Első mondatomban leírtam: siker volt. Igen, az volt, a fent elmondottak ellenére is. Azzá tették a balfiak, akik azért, ha kisebb számban is, de készítettek madárijesztőket, akik felvonultak, beöltöztek, és részt vettek a rendezvények bármelyikén. Siker volt, mert támogatóink anyagilag is lehetővé tették a megvalósulást. Kiemelt köszönet illeti fő támogatónkat, a Pet-Pack Kft. Balfi Ásványvíz Üzemét, Sopron MJ. Város Önkormányzatát, dr. Fodor Tamás Polgármester Urat, Sopron-Balf Településrészi Önkormányzatát, a Pro Kultúra Sopron Nonprofit Kft-t, a Balf Alapítványt, a Fertő-táj Világörökség Egyesületet.

Köszönjük Nemes Márknak és a balfi vállalkozóknak, a Balfi Halászcsárdának, a Krokodil Étteremnek, a Szomjas Szűnyog Bt-nek, a Balfi Borbarátok Körének, a Weninger Pincészetnek, a GYSEV-nek, a Kisboltnak, Kassai Gyulának, Kovács Ferencnek a támogatást.

Köszönjük mindenkinek, akik időt és költséget nem kímélve felvonultak, látványos díszleteket készítettek, részt vettek a borversenyen, feldíszítették portáikat és kínálták a felvonulókat, látogatókat. Külön köszönet a soproni motorosoknak és modellezőknek is!

dr. Kölcsei Tamás

A szüreti hangulat tönkretétele hatósági segédlettel

Évek óta balfi szép emlékeink egyike a szüreteken való részvétel. Az őszi nap sugaraitól (és a házigazdánk pálinkájától) átmelegedve mindig nagy lelkesedéssel, vidám hangulatban kezdünk hozzá a szürethez. Érdemes volt ezért Pestről lejönnünk! Az egymást is megmosolyogtató szüreti „ruhakollekciókba” beöltözve, a metszőollókat csattogtatva kezdünk neki a harmatos lombú hosszú soroknak. A szorgos munka, komoly odafigyelés közben is egymással mókázunk, vidám, de soha nem bántó vicces megjegyzéseket téve. Most is fülemben cseng kedves barátunk, a házigazda sűrű lombokon is áthatoló megjegyzése: Ne csak a szád, a kezd is járjon ! És a komolykodó arcon huncut mosoly suhan át. A szorgos feleség közben a göröngyös sorközüket járva pogácsával, italokkal kínál minket. A számunka valóban nem „munkát” jelentő szüreti ténykedés befejeztével a finomságoktól roskadozó asztalhoz invitálnak. Ezt az évente visszatérő és a szeptemberi/október eleji időszak fénypontját jelentő vidám eseményt sikerült hatósági úton jól tönkretenni. De miért? A munkafelügyelőség „kommandói” vérlázító, sunyi módon „csapnak le” a szőlészekre, hogy tetten érjék, leleplezzék a netán „feketén” dolgozó szüretelőket. De miért kell a kényszerből és ritkán valóban „feketén” alkalmazott szüretelők miatt minden szüretelő csoportot rettegésben tartani, a szorgos szőlősgazdát pedig igazoló papírok felmutatásával háborgatni? Fölöttébb elgondolkoztató, hogy szabad-e ilyen pont azokkal a szőlősgazdákkal tenni, akik szinte megszállottan, kitartó szorgalommal művelik szőlőiket, méregdrága pénzen beszerezett szerekkel védve az ültetvényeket kártevőktől, kórokozóktól, rettegve a jégkároktól, seregélyek hadaitól, őzek behatolásától, tartós szárazságtól, a beérett termést dézsmálóktól. Millió, nagyrészt fölösleges adminisztrációval tovább leterhelve küszködhetnek a talpon maradásért, a tengerentúlról beáramló gyenge minőségű, olcsó borok miatti piacvesztés gondjaival. És ezek a szorgos, szememben fanatikus emberek mindezek ellenére a szőlőjük kivágásáért járó pénz (jutalom) helyett a fennmaradásért harcolva a termelés rögzös útjain próbálnak maradni. De ezek az emberek verejtékes munkájuk gyümölcsét nem szüretelhetik le vidám, meghitt hangulatban, barátok, szomszédok társaságában, mert a hatóság szemében „biztos feketén dolgoztatnak”. Sikerült ezzel a régi szüret hangulatát tönkretenni. A szőlősgazda most már kénytelen a szüretelőket „megválogatni”, a szomszédok, helybeli ismerősök jelentkezését visszautasítani, hogy ne keveredjen gyanúba a rájuk lecsapni készülő éber hatóság szemében. E sorok íróját is kissé félve merte meghívni a szüretre két helyi szőlősgazda barátja. Csak abban bíztak, hogy egy kissé elkényelmesedett, budapesti lakos, jó nyugdíjú volt minisztériumi főtanácsosról nem feltételezi a hatóság, hogy a fővárosból azért jött le Balfra, hogy piszkos ruhába beöltözve órábérben hajladozzon a fűrtökkel teli sorok között. De kinek jó ezt az évszázadokra visszanyúló, gazdag hagyományokkal tarkított szüreti hangulatot egycsapásra tönkretenni? A felügyelőség szabad idejüket is „feláldozó” dolgozóinak? Az államnak a bevételek növeléséhez? Ami ilyen csúnya (hadd ne mondjam: ocsmány) módon befolyik az államkasszába, annál jóval nagyobb veszteség éri az államot. Amíg az állami intézmények vezetői a tévéből szerzett információk szerint horribilis fizetésekkel és mesés végkielégítésekkel borzolják fel a tisztességes, egyszerű emberek kedélyét, addig valahogy erkölcsstelennek tűnik ezek szemében a kommandósok ténykedése, a békés, vidám hangulatban szüretelők gyanúsítgatása, a szorgos szőlősgazdák háborgatása. Ezzel csak az ilyenféle kormányintézkedéseket hozók elleni ellenszenv fokozása és az amúgy is millió nehézséggel küszködő szőlészek megnyomorítása érhető el. De kinek jó ez?

Balfi Hírek 10. éve
a lakosság
szolgálatában

Nagyné, Samu Henrietta sikere Visegrádon

Az "1000 éves Visegrád Jegyében", szeptember 19-én nyílt meg egy képzőművészeti kiállítás a Visegrádi Mátyás Király Múzeumban, melyen Nagyné Samu Henrietta két mézeskalácsból készített pályaműve is szerepel és látható még október 31-ig a királyi palotában, a több, mint száz neves képzőművész által kiállított művekkel együtt. Ezúton gratulálunk, hogy ismét sikerült Balf hírnevét öregbíteni kis országunkban.

Köszönet

Kovács Ferencnének és Kovács Ferencnek, akik az iskola előtti területet telepítették be - saját költségen és munkával- növényzettel.

Köszönet a Borsos családnak, akik újabb adománnyal táogatták könyvtárunkat. Előfizettek a könyvtárnak a Trianon c. folyóírra, melynek három számát már meg is kaptuk.

Kötelező eboltás és kötelező ebchipezés Balfon!

A kutya tartási helyén, a háznál történő sikeres eboltási és chipezési akció folytatódik október hónapban is!

Várom a kutyák gazdáit 2009. október 7-én szerdán és október 14-én szerdán a kultúrházban fogadóórán 17 és 18 óra között. Tisztelettel: dr. Pintér György állatorvos (Tel: 20/3464545)

Kötelező eboltás és chip beültetés a kutya tartási helyén!

Bejelentkezés: **Dr. Pintér állatorvos**

Tel: **06-20/346-4545**

Egységár: **7.000 Ft / Eb**

Felhívás, vagy inkább csak kérés a lakossághoz!

Baader Erik, a Balfi Kórus vezetője kereste meg a Balf Alapítványt és szerkesztőségünket. Elmondta, hogy – nem csak az ő próbáikhoz – más előadásokhoz is nagyon nagy szükség volna egy zongorára. Erről már beszéltünk a korábbiakban és mi is gondoltunk rá, de a hangszer méretei, súlya, hangolási igénye miatt – mivel anyagi lehetőségeink és személyi feltételeink behatároltak - az ötlet megvalósíthatatlannak tűnt.

Most viszont elmondta, hogy felfedezett egy hangszert, egy új elektromos zongorát, mely zenei tulajdonságaiban nem marad el a hagyományos zongorától, sőt többet is tud – képes csembaló és orgona hangokra is, viszonylag elfogadható, 180 ezer forintos áron. Egyszersmint hozzátette, hogy a hangszer megvásárlásához maga is jelentős összeggel járulna hozzá, és kérte, hogy a helyi kulturális szervezetek, amennyiben tehetik, nyújtsanak segítséget. Közös gondolkodás után – mivel az ideai anyagi források már kimerültek, illetve csak meghatározott, beütemezett célokra fordíthatók, pályázati lehetőség pedig idén már nincs, - arra az elhatározásra jutottunk, hogy megkérjük a balfiakat, segítsenek. (Természetesen azért a civil szervezetek is segítenek lehetőségeikhez mérten.)

Persze nem most azonnal, hiszen tudjuk, nyárvége van, üresek a pénztárcák, az iskolakezdés sem került fillérekkbe. Úgy gondoltuk, hogy ezt a felhívást az ősz folyamán emlékeztetőül többször is megjelentetjük az újságban, és ha valaki szeretné a hangszer beszerzését anyagilag támogatni, fontosnak érzi az ügyet, és anyagi helyzete is engedi, azt bármikor megteheti a kultúrházban lévő gyűjtőív segítségével, nyitvatartási időben. Minden segítő szándékot köszönettel fogadunk.

Hálaadás a kápolnaszentelésért

A Jóisten mosolygott ránk ezen a verőfényes őszi napon. Az agapés asztalok kevésnek bizonyultak. Hárman írtunk listát, de aztán már elvesztettük a fonalat

- Nehogy neveket mondj a köszönetnél, – szolt Marika – úgyis csak kimaradna valaki!

Az asztalok mögött egymáson álltak a dobozok, tálcák, üdítők, boros palackok, a balfi víz. Mindez a legnagyobb szüreti időben. Megható volt, amikor a vendégek is hoztak az asztalra süteményt.

A kápolna feldíszítve, a szabadtéri oltár is gyönyörűsége. Timi vállalta a díszítést, és a virágot is.

Egész délelőtt folyt a munka: oltár, fölötte sátor, orgona, hangosítás. Csak a betegeket és öregeket terveztük leültetni, de sokkal több hely lett. Huszár úr is hazajött dolgozni, pedig a családi gyász miatt vissza kellett utaznia Somogyba. A Kópházi Egyházközségből is segítettek: Alíz, Viktor, és a ministránsok. Mindent elhozhattunk a kegytemplomból, amire csak szükségünk volt. Az első pillanattól bízattak minket, hogy meg lesz, ami kell.

Kicsi kápolnánknak még sohasem volt ilyen népes miséje. A megáldáson olyan vendégek tiszteltek meg minket, akik ez ünnep előtt sohasem jártak itt. Nagyok és kicsinyek, közelről és igen távolról, megható találkozások sokasága történt. Vili atya – aki Paragvájban töltött 30 missziós évet, és a szanatóriumi kezelése alatt igen megszerettük – most Köszegről utazott hozzánk ünnepelni.

A gyerekek átadták a hála virágait a Szimak házaspárnak, a dóm plébánosnak, a püspök úrnak pedig a pici Szimak unoka, Laura. Forгатókönyvünkbe itt-ott hiba csúszott, a meghatódottságban nem is vettük észre. Ezer bocsánat, ha valakit megbántottunk! Firtl Mátyás képviselő úr olyan szép kerekre zárta a beszédeket, hogy bizakodhatunk, talán a közösségünk is renoválódott. A gyönyörű kápolna, a meghitt hangulat, - tudtuk, hogy velünk valami megmagyarázhatatlan, gyönyörűsége csoda történt, adjunk érte hálát minden misében.

Köszönjük a Jóistennek, hogy ünnepelhettünk, hogy ez velünk megtörténhetett.

Megköszönjük a Püspök úrnak és Josef Prikoszovits dóm plébánosnak a kápolna megáldását

Megköszönjük Paul és Viola Szimak-nak, hogy a kápolnánk megújult színekben ragyog, köszönünk minden fáradságot és áldozatot. Jó példát mutattak emberségből, fogadják a legnagyobb tiszteletünket.

Megköszönjük a Műemlék-felügyelet, főként Veöreös András munkáját, hiszen eleinte még nyelvi nehézségek is adódtak. Köszönjük a Szanatórium vezetőségének és dolgozóinak az összes áldozatot, a burkolatépítést, a segítséget és türelmet. Köszönjük a Városnak a kápolna előtti burkolathoz adott burkolókövet. Megköszönjük a felújításon dolgozók áldozatos munkáját.

És végül azok áldozatát is, akik az ünnep szépségéhez bármilyen módon hozzájárultak. A Jóisten fizessen meg minden szeretetet!

Rengeteg süteménnyel, sok szendviccsel, pogácsával, és még réteszel is készültünk. Szimak úr a pörköltet és virslit a dolgozóinak és a cserkészeknek is szánta. A szeretetvendégségből többen nem csak vendéglésre, hanem bespájazásra is vittek. Jó lenne ezt nem észrevenni, erről nem beszélni, és remélni, hogy azoknak is jutott, akiknek szántuk.

Szimak úr nagy sajnálatára a házigazdának felkért szanatóriumi vezetés, a főigazgató úr és a gazdasági igazgató asszony nem tudott eljönni az ünnepre. Reméli, hogy a barátságosan induló kapcsolat a továbbiakban együttműködő és gyümölcsöző lesz. Sajnálja azt is, hogy a finom pogácsa melyet úgy szeretett volna megkóstolni – de Viola még nem engedte – igen gyorsan elfogyott.

Csukovits Györgyné az egyházközség nevében

Még egy hálaadás

Kiss László műszaki vezető – aki sokat segített a felújítás alatt bemutatta nekem Hajnalka Imre főorvos urat:- Ő képviseli a Szanatórium vezetését – mondta.- Nem kell nekem őt bemutatni, - válaszoltam – Ő az én egyik megmentőm. Hosszú, fájdalmas idő és igen nagy szenvedés után, az MRI eredményem alapján megállapította, hogy rajtam lehet műtéttel segíteni. Idegsebész volt korábban Szombathelyen. A műtét Győrben nagyon jól sikerült, egy porckorongot műanyaggal kellett pótolni, hogy ne nyomja az idegeket. Újra egészséges vagyok. De mi lenne velem nélküle? Jólesett a találkozás. A Jóisten áldja meg Főorvos Ur! Csukovits Györgyné

Valaki úgy jelentkezett be, hogy ha teheti, ezután eljár a litániánkra, mert sok jót hallott a betegekkel való közösségünkről. Egy reagálásból - a sok közül, - a kápolna ajtajára helyezett sorokból most csak részben idézek: „Olyan szájat kívánok neked, amely az Igazságban az Igazságról szól, néven nevezi az igazságtalanságot és találékony ha, ha a vigasztalás és a szeretet szavait kell kimondani.

Olyan szívet kívánok neked, amelyben Jézus megpihenhet, és amelyben sokan otthonra lelnek.”

Kedves Balfon lakó Testvérek Köszönjük a szeretetteljes Agapét. Áldjon meg titeket az Úr:” Szanatórium betegek nevében: olvashatatlan aláírás

S P O R T H Í R E K

Iván-Balfi SE (08.16.)

4:1 Góllövő: Varga Márió

Tartalék: 6:2

Balfi SE-Répczevis (08.23.)

3:3 Góllövők: Varga M., Herbszt Róbert (2)

Tartalék: 3:2

Magyarkeresztúr-Balfi SE (08. 30.)

2:3 Góllövők: Kolonics Zoltán, Bognár Antal (2)

Tartalék: 0:4

Balfi SE – Agyagosszergény (09.06.)

3:0 Góllövők: Baán László, Kolonics Zoltán, Bognár Gábor

Tartalék: 1:1

Harka-Balfi SE (09:13)

0:6 Góllövők: Varga M. 2, Herbszt R. 2, Bognár G., Horváth G.

Tart. 0:3

Balfi SE – Csapod (09.20.)

3:1 Góllövők: Baán László, Varga Márió, Bognár Attila

Tart. félbeszakadt, előreláthatólag 3:0

Bognár Sándor értékelése: Eddig meg vagyok elégedve a csapatokkal, mind a két társaság az elvárásoknak megfelelően szerepelt. Álmos kezdés után egészen szépen felpörögtek. Remélem, hogy a folytatás is így alakul.

Női csapat:

A női csapat benevezett egy megyén belüli amatőr bajnokságba, ahol tíz csapat nevezett. A mérkőzéseket 3-3 csapatonként, tornajellegűen bonyolítják le, ahol minden csapat játszik mindenkivel, egyszer hazai, egyszer idegen, egyszer semleges pályán. Az első forduló 09.19-én volt, melyet a lányok dícséretes módon két győzelemmel kezdték. Kópházát 2:1-re, Csorna csapatát pedig 5:0 arányban győzték le, amihez gratulálunk!

Receptsarok

Ismét Varga Endréné, Erzsi receptjeiből mellékelünk egy kis csokrot édesszájúaknak és húsevőknek.

Jénai tálát a közepétől indulva kibélelünk Bacon szalonnával úgy, hogy a szalonnák fele a tálból kilógjon. Vékony szelet csirkemellet megsózzuk, lisztbe, tojásba és sajtba mártunk. Ezt a szalonnára tesszük. Arra 1 sor gépsonka, majd újra csirkemell, gépsonka... Ha meglett a tál, a tetejére ráhajtjuk a szalonnát és sütjük. Amikor megsült rátesszük a Jénai tál tetejét és megfordítjuk, majd a tálát levesszük róla.

A sajt fele lehet trappista, és fele füstölt sajt.

Csirkemell torta:

Fasírozott egy kicsit másképp

Tudok egy nagyon egyszerű módszert, amivel a fasírtot fel lehet dobni. Valószínű, hogy sokan ismerik, de biztosan vannak olyanok, akiknek még újdonságot jelent: Egy tepsibe töltök egy kevés olajat. A fasírtból pogácsa alak helyett rudakat formálok és mindegyiket körbecsavarom egy szelet Bacon-szalonnával. Kicsit megforgatom az olajban, hogy ne tapadjanak össze sorba rakom őket és megsütöm.

Egészség-betegség

Kedves Olvasó!

Mire Ön e cikket olvassa sajnos vége lesz e gyönyörű hónapnak. Az idei évben meglehetősen elkényeztetett bennünket ez a szeptemberi nyár. Verőfényes napsütésben szüretelhattünk. Talán még azok az emberek is élvezték, akik egyébként a hátuk közepére se kívánják a szüretet. Remélhetőleg mindenki sok szőlőt evett, ezzel is hozzásegítette szervezetét sok antioxidánshoz, vitaminhoz. Ez a csodálatos évszak eláraszt bennünket mindenféle széppel, jóval. Ízletes és egészséges mediterrán konyhát varázsolhatunk magunknak e sok zöldség, gyümölcs kínálatból. Ha tehetjük, főzzünk be házilag különféle gyümölcsöket, lekvárokat. Most van ideje a bodza befőzésének, ami nemcsak, hogy gazdag vitaminokban és ásványi anyagokban, de nagyon ízletes kiegészítője különféle húsoknak mártásoknak. (Nem kerül pénzbe csak egy kis fáradságba.) Menjünk gyerekeinkkel, unokáinkkal sétálni, kirándulni, kihasználni a már egyre rövidülő napokat. Sétálhatunk tóparton, erdőben vagy rétek sokszínű virágai között. Élvezzük a pillanatot, amivel a táj megajándékoz bennünket. Az önfelelt séta, a jó levegő nagyon jó stresszoldó hatású. Igen ám, de a legszebb sétát vagy kirándulást is elronthatja a nem megfelelő lábbeli. Ezekhez az alkalmakhoz válasszunk mindig megfelelő, kényelmes cipőt és nedvszívó zoknit. Ha kirándulásra készülünk előző nap készítsünk magunknak "gyógycipőt". Szórjunk a cipőbe un. lábszaggyilkos gyógynövényeket. Ilyen pl.: a szárított levendula, a kakukkfű, a majoránna és az árnika. Egy éjszakára tegyük a "megtöltött" cipőket papírzacskóba. Reggel friss cipővel indulhatunk útnak és este remélhetőleg friss lábbal érkezünk meg kellemesen, fáradtan és szép élményekkel gazdagodva otthonunkba. Kívánok Önöknek még szép, hosszú napsütéses őszt és kellemes időtöltést.

Üdvözlettel Marika (nagy)

Decembertől indul új sorozatunk Feldmanné, Molnár Zsuzsa gondozásában. Várhatóan nagyon érdekes lesz, hiszen szó esik pl. nemzeti, vallási, ünnepi stb. jelképeinkről. Bevezetőként a jelképek, szimbólumok fogalmára világít rá a szerző.

Jelképek, szimbólumok

„A szimbólum gondolkodásra készitet, a jelentés nem benne van, hanem rajta kívül, amelyet gondolati úton kell megkeresnie.”
(Paul Ricoeur)

A szimbolikus gondolkodásmód, a rajzolt jelképek évezredek óta az emberiség közismert és nélkülözhetetlen eszközei. A szimbólum legfontosabb tulajdonsága – mint minden jelé -, hogy helyettesít valamit, valami helyett áll.

A szimbólumok eredete:

Az emberi kultúra működése elválaszthatatlan a jelek és jelképek használatától. A szimbólum (a görög szümbolon szóból származik) eredetileg olyan jelet jelentett, amelyet két ember őrzött magánál, hogy felismerjék egymást. A régi görögöknél ugyanis szokásban volt, hogy a barátok, üzletfelek kettétörtek egy cseréptáblát (gyűrűt vagy pénzdarabot), és a két darab volt összetartozásuk jelképe.

Feldmanné, Molnár Zsuzsa

Készült Sopron MJ. Város Önkormányzata, Sopron-Balf Településrészi Önkormányzata, a Balf Alapítvány támogatásával, a soproni FORENO Foglalkoztatási és Rehabilitációs Nonprofit Kft. Nyomdájában, 400 példányban

Felelős vezető: Földes Tamás üv. igazgató

Nyilvántartási szám: 2.9.1/ 464-1/2005

Felelős szerkesztő: Huszár László

Postacím: 9494 Balf, Fertő u. 8. e-mail: sobaten@freemail.hu

honlap: <http://balf.sopron.hu> - médiapartenerünk: www.fertopart.hu

Tel: 06/20 – 587-3439 (naponta 18 óra után hívható)